

Sygn. akt VPa 8/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Andrzej Marek

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Jacek Wilga (spr.)

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni (...) w L.

przeciwko S. P.

o odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lubinie

z dnia 19 listopada 2012 roku ***sygn. akt*** IVP-Pm 122/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż powództwo oddala oraz zasądza na rzecz pozwanego od strony powodowej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 90 tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Lubinie zasądził od pozwanego S. P. na rzecz strony powodowej Spółdzielni (...) w L. kwotę 9 729 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia 19 listopada 2012 roku tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie przez pracownika umowy o pracę na podstawie art. 55 §1¹ kp.

W uzasadnieniu podniósł, iż w jego ocenie strona powodowa wykazała w toku sprawy, że rozwiązanie umowy o pracę przez pozwanego w trybie art. 55 §1¹ kp nie było uzasadnione, co jest podstawą do przyznania pracodawcy odszkodowania z art. 66¹ kp.

Pozwany niewłaściwie realizował swoje obowiązki pracownicze. Zarzuty pracodawcy, członków Rady Nadzorczej Spółdzielni oraz członków jej Komisji Energetycznej dotyczyły dokonywania przez niego nieprawidłowych wyliczeń w zakresie rozliczania mediów i braku poprawy, pomimo wielokrotnych rozmów z pozwanym i dawania mu wytycznych

umożliwiających proste i poprawne dokonywanie wyliczeń. Tylko te okoliczności były przyczyną określonych przez pozwanego w piśmie rozwiązującym umowę o pracę działań pracodawcy. Działania te nie wynikały natomiast z chęci zdyskredytowania pozwanego, czy podważenia jego kompetencji.

Dokonane przez stronę powodową potrącenia premii regulaminowej zostały „anulowane”, a pozwanemu wyrównano wynagrodzenie za miesiące, w których bez jednoczesnego nałożenia kary porządkowej potrącono mu te premie.

Przy waloryzacji wynagrodzenia nie doszło do dyskryminacji pozwanego. Waloryzacja ta wstrzymana została wobec wszystkich pracowników. Z uwagi na zakwestionowanie zasadności tego wstrzymania przez PIP, waloryzacja została dokonana i pracownikom, w tym pozwanemu, zostało wypłacone wyrównanie wynagrodzeń za lata 2010 – 2011.

Zlecenie innym osobom dokonania rozliczeń na podstawie umów zlecenia, wynikało przede wszystkim z faktu nieobecności w pracy pozwanego z powodu choroby, a także z potwierdzonej w niniejszym postępowaniu nieprawidłowości wykonywania przez niego takich rozliczeń.

Rzeczywista okoliczność nieprawidłowego realizowania obowiązków pracowniczych przez pozwanego czyniła stawiane mu zarzuty zasadnymi. Ich formułowanie nie nosiło znamion z art. 18³d i 94³ kp, tj. nie miały cech nierównego traktowania czy dyskryminacji oraz mobbingu, co zarzucał pracodawcy pozwany, choć niektóre z tych działań były nieuzasadnione (kwestia waloryzacji wynagrodzenia pozwanego, czy nieuzasadnionego wewnętrznymi regulacjami potrącenia premii regulaminowej). W konsekwencji Sąd przyjął, iż rozwiązanie przez pozwanego umowy o pracę z przyczyn wskazanych w piśmie z dnia 12 kwietnia 2012 roku było nieuzasadnione, dlatego żądanie pracodawcy oparte na art. 61¹ kp podlegało uwzględnieniu.

Wyrok powyższy zaskarżył apelacją pozwany domagając się jego zmiany i oddalenia powództwa.

Pozwany zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 §1 kpc w zw. z art. 328 §2 kpc poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego, polegającą w szczególności na:

- pominięciu dowodu z noty obciążeniowej z dnia 31.12.2010r., zawiadomienia o nałożeniu kary porządkowej z dnia 31.08.2011r., zawiadomienia o nałożeniu kary nagany z dnia 29.09.2011 r. z których jednoznacznie wynika, iż strona powodowa bezpodstawnie obciążyła pozwanego notą obciążeniową oraz bezpodstawnie dokonywała potrącenia pozwanemu 50% premii regulaminowej tym samym naruszyła podstawowe obowiązki pracodawcy;
- pominięciu dowodu z pisma Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 29.07.2011 r. z którego wynika, iż u strony powodowej w 2010 roku były podwyżki wynagrodzeń dla pracowników, lecz pozwany został pominięty i nie otrzymał waloryzacji wynagrodzenia,
- pominięciu dowodu z historii choroby poradni psychologicznej pozwanego z której jednoznacznie wynika, iż w związku z zachowaniem strony powodowej wobec pozwanego jego stan zdrowia uległ pogorszeniu,
- pominięciu dowodu z ogłoszenia z Polskiej Gazety (...) z dnia 20.02.2012r. o poszukiwanie przez stronę powodową pracownika na stanowisko zajmowane przez pozwanego.

Konsekwencją powyższych naruszeń była obraza przepisów prawa materialnego tj.:

1. przepisu art. 55 §1 kpc poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż przyczyny wskazane w wypowiedzeniu nie były zasadne podczas gdy strona powodowa swym zachowaniem wobec pozwanego dopuściła się ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych,

2. przepisu art. 8 kp w zw. z art. 61¹ kp polegającym na ich błędnej wykładni, albowiem strona powodowa nie może czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współżycia społecznego.

Strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest zasadna. Przesądza o tym trafność podniesionego zarzutu naruszenia art. 55 §1¹ kp.

Podniesione zarzuty naruszenia prawa procesowego mają charakter drugorzędny i wobec zasadności zarzutu dotyczącego art. 55 §1¹ kp nie miały wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Trafnie wywiódł apelujący z powołaniem się na pogląd wynikający z orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2008 roku (IIIPK 88/07), iż pracownik może wskazać kilka przyczyn rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z uwagi na ciężkie naruszenie przez pracodawcę podstawowych obowiązków wobec pracownika, a rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie jest uzasadnione, gdy choćby jedna ze wskazanych przyczyn była usprawiedliwiona.

Sąd I instancji ustalił, iż dopiero na skutek pisma PIP z 16 lutego 2011 roku (k. 19) nastąpiło wypłacenie pozwanemu bezpodstawnie potrąconych mu premii za miesiące sierpień – listopad 2011 roku.

W samym zaś pozwie strona powodowa przyznała, iż nie dokonywała przysługującej jej pracownikom, w tym pozwanemu, corocznej waloryzacji wynagrodzenia. Taka waloryzacja została dokonana również na skutek interwencji PIP. Wypłata wynikającej z niej sumy wyrównania wynagrodzenia za lata 2010 – 2011 nastąpiła w miesiącach styczeń i luty 2012 roku.

Już z tych okoliczności, niekwestionowanych przez stronę powodową, wynika że S. P. nie wypłacano całego należnego mu wynagrodzenia. Wynagrodzenie to było w ocenie PIP niesporne i bezsprzecznie pozwanemu się należało. Wypłacając je strona powodowa pogląd ten ostatecznie podzieliła. Jednakże wcześniejsze wstrzymanie wypłaty tych bezspornie należnych pozwanemu części wynagrodzenia stanowiło ciężkie naruszenie obowiązków pracodawcy wobec pracownika. Strona powodowa świadoma obowiązujących ją wewnętrznych przepisów płacowych i uprawnień pracowników w zakresie wynagrodzeń, dysponując odpowiednimi służbami z premedytacją ich nie realizowała. Działanie jej cechowało się zatem winą umyślną. W stanie faktycznym sprawy pozwany nie otrzymał początkowo za sam rok 2010 należnego mu wynagrodzenia w kwocie około 1 200 zł. Nie jest to kwota drobna, której wysokość odbierała pozwanemu prawo do uzasadnionego rozwiązania umowy o pracę w oparciu o przepis art. 55 §1¹.

W takiej sytuacji uznał Sąd Okręgowy, iż rozwiązanie przez pozwanego umowy o pracę miało uzasadnioną przyczynę w postaci niewypłacania mu przez stronę powodową całości należnego wynagrodzenia.

W konsekwencji zaś strona powodowa nie miała roszczenia o zasądzenie odszkodowania przewidzianego w art. 61¹ kp.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 §1 kpc Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i powództwo oddalił.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc i §12 ust. 1 pkt 1 i §13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.